

POIMINTOJA YPÄJÄN LIONS CLUB 15- VUOTISTAIPALEELTA

Klubin 15- vuotisjuhlassa Ypäjän peruskoulun yläasteella
13.12.1980.

Klubimme vanhentueessaan on ehtinyt rippikoulu ikään ja me olemme tänä iltana kokoontuneet viettämään juhlahetkeä tämän tapahtuman ja 15- vuotisen toiminnan merkeissä. Olen saanut tehtäväkseni esittää muisteloita tältä 15 vuoden toiminnan taipaleelta. Ja niinkuin sanonta kuuluu, että tyvestä puuhun noustaen, niin siksi on aloitettava klubin syntyvaiheista.

Lions aate ja sen toiminnan kipinä Ypäjälle tuli Loimaalta Heikki Perhön välittämänä. Valmisteleavassa kokouksessa 16.11.1965 oli paikalla kymmenen ypäjäläistä jotka olivat heti valmiit toimintaan. Perustavassa kokouksessa 8.12.1965 oli heidän lisäksi kahdeksan muuta miestä joten henkilökohtaisella kummillamme Heikki Perholla ja silloisella piirikuvernöörillä Risto Lahesmaalla ei ilmeisesti ollut suurempia vaikeuksia toiminnan alkuunsaattamisessa.

Klubin ensimmäiseksi presidentiksi valittiin Erik Rosengvist ja sihteeriksi Into Laakio. Perustamisjuhlaa vietettiin Loimaan Seurahuoneella 26.3.1966. Tilaisuus oli juhlava ja valokuvailmeistä päätellen myös tärkeä tapahtuma.

Toimintaan lähdettiin alusta alkaen innolla mitä osoittaa mm. heti helmikuussa järjestetty jääsow kiekkokaukalossa. Tilaisuudessa oli mm. huopatosut jalassa käyty jääkiekko-ottelu opettajayhdistystä vastaan. Varoja ei kovin paljon kertynyt, mutta olipa kuitenkin päästy toiminnan alkuun. Jääkiekkoa pelattiin toistamiseen pari vuotta sitten, eikä edes 27° pakkasen pystynyt tapahtumaa estämään, mutta eipä päässyt vilu yllättämään kun luistimet oli jälleen korvattu huopatossuilla ja kypärät turkislakeilla.

Ensimmäinen toimintavuosi oli alimittainen ajassa mitaten, mutta ei kuitenkaan toiminnassa, sillä muitakin tapahtumia on ensimmäiseen toimintakertomukseen kirjattu. Ja aikaa löytyi vielä virkistäytymiseenkin koska heti ensimmäisenä talvena tehtiin ladyjen kanssa matka teatteriin. Ilmeisesti lähinnä lyhyestä toimikaudesta johtuen ensimmäinen hallitus jäi luokalleen ja valittiin jatkamaan samassa kokoonpanossa toisenkin vuoden. Toiminta vakiintuikin saman johdon alaisena niihin uomiin joita sitten on kuljettu 15 vuotta.

Toteuttaessamme lionismia varsinaisen toiminnan muodostavat erilaiset klubiaktiviteetit. Ne voitaneen jakaa kahteen pääryhmään. Ensinnäkin on varojen hankinta erilaisilla tempauksilla tai tilaisuuksilla. Toisaalta on näiden varojen käyttöön ja leijonien tunnuslauseen " Me palvelemme" tarkoittamaan

toimintaan liittyvät aktiviteetit.

Suurimman työn luonnollisesti muodostavat varojen keräämiseen liittyvät tempaukset. Perinteisenä ja jokavuotisena aktiviteettinä jo vuodesta 1969 alkaen on ollut verokalenterin julkaiseminen. Se on työllisesti ollut helpoin ja taloudellisesti tuottoisin tapa tehdä rahaa. Koontityö on aina tehty talkoilla, mainos ilmoitukset ovat kattaneet muut kustannukset joten varsinainen myynti on ollut puhdasta tuloa. Ympäristön hoito ja suojeleminen on viime aikoina ollut aktuaalinen asia. Klubin Piirissä asia oivallettiin jo kymmenen vuotta sitten. Vaikka ollakseni realistinen niin on toki myönnettävä se, että kyllä silloin koko tempauksen romunkeräyksen taka-ajatuksena kimalsi ja tuoksui raha, mutta näin jälestäpäin voidaan jossitella, että tulipa lyötyä kaksi kärpystä yhdellä iskulla. Työmäärältään aktiviteetti on ollut ehkä kaikkein suurin ja raskain. Romua kertyi 35 tonnia mutta kertyi sitä rahaakin 3500 mk. Pariin kertaan on 70 luvulla siivottu ypäjäläisten talouksien nurkat jättepaperista. Nämä keräykset ovat aika mukavasti tuoneet rahaa klubin kassaan, eikä työn määrä ole tuntunut kohtuuttomalta johtuen ehkä kokemuksesta ja osata organisoida oikealla tavalla. Toimintansa alkuaikoina klubi päätti ryhtyä myöskin yritystoimintaan. Saimme sopimuksen Forssan maatalousnäyttelyjen näyttelytoimikunnan kanssa 50 kpl:een määrästä lipputankojen valmistamisesta näyttelyyn. Toiminta aloitettiin ja sovittu määrä lipputankoja valmistettiin Oiva Jaakkolan metsässä ja toimitettiin tilaajalle. Markkinoimisedellytysten näyttäessä jatkossa heive-röisiltä ja niihin aikoihin Ypäjälle perustetun lipputankojen valmistukseen erikoistuneen alan yrityksen Ypä Tuotteen aloittaessa toimintansa jolla yrityksellä niin materiaalin kuin myös teknologian suhteen oli paljon paremmat tiedot ja taidot kuin meillä. Näin ollen katsoimme parhaaksi lopettaa yritystoiminta lipputanko alalla. Oli jälleen lähdettävä ideoimaan uusia toiminta muotoja. Seuraava aktiviteetti joka päätettiin toteuttaa, osoittaa ehkä ideoinnin puutetta ja köyhyyttä kun oli päätetty turvautua vähemmän kunnialliseen varojen keräysmuotoon. Oli päätetty lähteä kerjuulle. Kuitenkin keräyksen kohde Ypäjän sotainvaliidit joille oltiin lähdessä varoja keräämään muutti keräyksen luonnetta oleellisesti. Saimme keräyslistat Sotainvaliidien Etelä-Hämeen piiristä paikallisen osaston välityksellä. Tehtävät organisoitiin, kunta jaettiin keräysalueisiin, kuhunkin alueeseen nimettiin kerääjät, haettiin tyhjiä säkkejä kauppaliikkeistä ja niin homma lähti pyörimään. Maatalouksista kerättiin viljaa

5.)
ja tuloksena oli säkki talosta ja kolme parhaasta. Kaikki muut taloudet kerättiin rahankeräys listoilla ovelta ovelle periaatetta noudattaen. Keräyksen tehokkuutta kuvastaa seuraava esimerkki. Eräs veljistä tehtävää suorittaessaan astui sisään päällisin puolin nähtynä vaatimattomaan asumukseen, jossa asui yksinään vanhemman puoleinen naisihminen. Ensin tervehdittyään, veljen ja mummun kesken syntyi keskustelu josta ilmeni että mummu eleli yksinään saamansa kansaneläkkeen varassa ja teki lisäänsioikseen luutia. Tilanne oli täydellisesti koko ajan veljen hallinnassa. Hän jätti varsinaisen asiansa esittämättä, sensijaan hän esitti että jos hän sais ostaa muutaman luudan. Kaupasta sovittiin ja veli maksoi luudat etukäteen ja lupasi käydä ne joskus myöhemmin hakemassa. Kaupasta sopiessaan ja maksaessaan hänellä ei ollut aikomustakaan niitä koskaan hakea. Keräystä jatkettiin klubin toimesta kolmena perättäisenä vuotena. Keräyksen tuotto oli 7000-8000 mk. vuotta kohden ollen paras Etelä-Hämeen piirin alueella suhteutettuna kunnan asukasluukuun. Tunnustuksena hyvin suoritetusta työstä komeili klubin silloisissa kokoustiloissa kolme vuotta sotainvaliidien Etelä-Hämeen piirin lahjoittama kiertopalkinto joka oli seinäkello. Tällä seinäkellolla oli eräs klubin toimintaan myönteisesti vaikuttava sivuvaikutus. Siihen aikaan porsas lihoi ja kasvoi erinomaisen hyvin. Veljien kokouksesta myöhästymis sakkomarkat kilahtelivat porsaaseen tiuhaan tahtiin. Lieneeköhän asiassa ollut vaikuttamassa se että kelloa olisi tahallisesti prukat- tu muutamalla minuutilla eteenpäin siitä "Neiti ajan ilmoittamasta ajasta. Nyt ei ole porsaasta ainakaan joulupöytään pantavaksi, lieneeköhän vitamiinien puute.

Ypäjä on laajalti tullut hevosistaan tunnetuksi hevospitäjänä, näin ollen on aivan luonnollista että Ypäjän Lions klubilla on myös oma perinteinen aktiviteettinsä. Sen nimi on "Ypäjän Ori". Idea syntyi veli Väinön aivojen tuotteena. Ehdotus sai heti lämpimän vastaanoton. Nimettiin hevospatsastoimikunta, jonka työn tuloksena alkoi nopeasti tulla valmista. Nyton hevoskauppaa käyty kolme vuotta ja tätä toimintaa tullaan myös tulevinakin vuosina harjoittamaan. Ori on erittäin hyvin onnistunut taideteos, on sopiva muistoesineeksi kuin myös lahjana annettavaksi. Muutamia oriita on klubin toimesta lahjoitettukin palkinnoiksi, viimeksi mm. viime keväänä Suomessa ja Ypäjällä vierailleelle Hollannin B tyttöjen lentopallo maajoukkueelle. Oriin hinta on inflaation myötä jonkin verran noussut. Hinta on tällä hetkellä 220 mk. Viime syksynä veli Taunon aloitteesta lähdettiin Ypäjän puitteissa mitattuna

4)

kehittelemään suuraktiviteettiä Ypäjän " Kauppa- ja teollisuusnäyttelyä". Tavoitteena oli näyttelyn järjestäminen syksyn 1980 aikana. Hanke toteutettiin 25-26 päivinä lokakuuta yhteisvoimin Ypäjän Lions klubin, Ypäjän Yllätyksen ja Ypäjän elinkeinolauskunnan järjestämänä. Lauantaina aamupäivällä näyttely oli valmis vastaanottamaan näyttelyvieraat. Hämeen - läänin maaherra Risto Tainio oli avaamassa näyttelyn. Näyttelyyn tutustui ensimmäisenä päivänä n. 200 henkeä. Toiveet näyttelyssä kävijöiden suhteen niin järjestäjien kuin näytteille asettajienkin taholta jo ennakolta kohdistuivat seuraavaan päivään sunnuntaihin. Sunnuntai-aamuna nämä toiveet kuitenkin haihtuivat kuin savu tuuleen. Yöllä alkanut rajua lumimyrsky tukki aamuun mennessä liikenteen täydellisesti. Lumimyrsky vuodenajan huomioon ottaen tuli niin täydellisenä yllätyksenä eikä siihen ennakolta oltu millään tavoin varauduttu, kesti sunnuntai iltaan asti, kunnes tiet jälleen olivat liikennöitävässä kunnossa. Näyttelyn kannalta se oli auttamattomasti liian myöhään. Sunnuntain liikennevaikeuksista huolimatta näyttelyssä kävijöiden määrä oli jo paljon edellistä päivää parempi kokonaismäärän noustessa n. 700 n. Kuitenkin näyttelyn järjestäminen antoi viitteitä siitä, että tuskin on aihetta haudata hanketta kokonaan. Ehkäpä se päivä toisella yrittämällä paistaa niin järjestäjille kuin näytteille asettajillekin.

Aivan uutena aktiviteettinä jota vasta ollaan lähdössä toteuttamaan on Lounais-Hämeen Lions klubien yhteisaktiviteetti jonka teemana on " Anna ihmiselle toivoa". Hankkeen tavoitteena on 150,000 mk. maksava ultraäänilaitte Lounais-Hämeen aluesairaalaan, josta Lions klubien tavoite on kolmannes eli 50,00 mk.

Tässä yhteydessä tulokoon mainituksi, että tällaisista yhteisaktiviteeteistä meillä jo aikaisemmilta vuosilta on näyttöä. Olemme yhteisesti Loimaan klubien kanssa olleet hankkimassa väritelevisiion Metsämaan-Ypäjän vanhainkotiin.

Tällä klubimme 15 vuoden toiminnan taipaleella on ollut lukuisa määrä erilaisia aktiviteettejä. JO edellä kerrottujen lisäksi tulokoon luettelonomaisesti ja muistin virkistämiseksi mainituksi vielä muutamia. Lions järjestön valtakunnallisiin Punainen Sulka ja Punainen Sydän kamppanjoihin on osallistuttu ja tulokset olivat lähinnä keskiverto tasoa. Tulipalossa tuhoutuneen navetan tilalle on talkoilla oltu rakentamassa uutta navettaa ajamalla rakennuspaikalle mm. 200 m² hiekkaa. On myyty joulukuusia ja veikattu joulukuusen vuosikasvaimen pituutta. On istutettu ja harvennettu metsää, on pienissä ryhmissä käyty pilkkomassa vanhuksille puita,

5)

mikä vanhusten taholta on kiitollisuutta osoittaen palkittu voileipien ja kahvin muodossa. Ehkäpä siinä vatsan ohella on myös kuntokin kohonnut ja mieli virkistynyt. On rakennettu aita ja kunnostettu lasten leikkikenttää ja hankittu erilaisia leikkikenttä laitteita. Leikkikentän viereen on oltu perustamassa " Leijona puistoa " istutamalla aleelle eri puulajeja. On näyttöä häinätöistäkin, niin että sekin homma käy kun toimeen tartutaan. on Järjestetty erilaisia yleisötilaisuuksia, veikattu ilman lämpötilaa, ostettu raha-arpoja j.n.e. Alkuvuosien yksi merkittävimmistä aktiviteeteistä oli kirkonkylän keskustaan Loimijoen jäälle kurjensillan alapuolelle viedyn auton uppoamis ajankohdan veikkaus. Toimenpiteen tarkoituksena ei ollut yksinomaan varojen keräys vaan tavoitteena oli myöskin klubin tunnetuksi tekeminen. Autoon oli yli kissan korkuisin kirjaimin maalattu klubin tunnukset, jotka koko talven pidettiin lumesta puhtaana harjaamalla. Klubin toiminnoista ja tavoitteista on pyritty tiedoittamaan myöskin paikallisen lehdistön ja kirkon välityksellä.

Avustustoiminnan kohderyhminä ovat pääsääntöisesti olleet vanhukset, tapaturman tai jonkin muun onnettomuuden kautta vaikeuksiin joutuneet, invaliidit ja lapset. Vanhusten elon iltapäivää on helpotettu pilkkomalla heille puita niinkuin jo edellä on kerrottu, alkuvuosina lähetettiin heille joulupaketteja sosiaalisin perustein, on hankittu puutarhakeinu vanhustentalon pihapiiriin, tilattu uskonnollisia lehtiä, veljet ovat antaneet heille omilla autoillaan kyydityksiä erilaisiin virkistystilaisuuksiin. Onnettomuuden tai äkillisen kuoleman kohdatessa on avustuksen määrä yleensä ollut 1000 mk. perhettä kohden. Tämä summa monesti on varmaankin hyvin pieni silloin kun hätä ja tuska on suuri, mutta on kuitenkin enempi kuin ei yhtään mitään. Nuorista mainittakoon että klubilla on ollut kummilapsia. Heidän koulunkäyntiään tai muita välttämättömiä hankintojaan on tuettu tiettyillä rahamäärillä. Avustaminen on päättynyt tavallisesti keski-koulun tai lukion jälkeen. Nappulakerholle on hankittu soittimia sekä erilaisiin lasten kilpailuihin palkintoja.

Ypäjän ratsastajien järjestämät jokakesäiset Finn Derby kilpailut ovat myöskin osa klubitoimintaa, veljien osallistuessa kilpailuihin erilaisissa valvontatehtävissä.

Klubin toimintaa on kaiken muun toiminnan ohella elävöittänyt ja monipuolistanut filmikomitea. Kameramiehinä ovat kiitettävällä tavalla toimineet veljet Into, Erkki ja Reino Luitparo. Klubikokosten yhteydessä olemme nähneet filmiesityksiä veljien työstä ja olosuhteista heidän kotimiljöössään.

Fyysisen kunnan ylläpitäminenkin on ollut osa klubitoimintaa. Eräänä vuonna on osallistuttu Hakkapeliitta hiihtoon. Samoin on osal-

6)

listuttu lentopalloon sekä lohkon, että myöskin oman kunnan puulaakisarjojen puitteissa. Myöskin on osallistuttu köydenvetokilpailuun, pulkkaviestiin, potkukelkkaviestiin, tikkaviestiin, haastehölkään, kansanhihtosuorituksiin j.n.e. Varsin suosittuja ja mielenkiintoisia ovat olleet veli Väinön ideoimat kuntotempaukset ennen kokousta Ne ovat tuoneet väriä kokouksiin, kuin myös veljien poskiin.

Edustukset ja yhteydet järjestön puitteissa lohkon ja piirin kuin myös valtakunnan kokousten tasolla on vuosikertomusten mukaan hoidettu kiitettävällä tavalla. Klubitasolla sensijaan lienee parantamisen varaa. Joskin yksittäisiä vierailuja muitten klubien kokouksiin on jonkin verran ollut. Koko klubin puitteissa ladyineen on vierailtu jokioisilla Jokioisten klubin ladyjen kutsusta, mutta vastavierailu jokioislaisille on Ypäjän klubin taholta vielä toistaiseksi järjestämättä. Kansainvälistiäkin yhteyksiä on ollut Namibiaan ja Malesiaan, Viimeksi mainitun maan sikäläiseen klubiin on lähetetty Ypäjän klubin viiri ja Suomea esittelevä kuvateos.

Lions viikolla veljet ovat osallistuneet kunniakäyntiin ja seppeleen laskuun sankarihaudalla. Parin viime vuoden aikana kunniakäynnit sankarihaudalle on suoritettu lohkon puitteissa. Toissa vuonna Koskella, viime vuonna Kuusjoella ja seuraavana on vuorossa Marttila.

Menneitä Lions vuosia muistellessa, muistojen kätköistä pulpahtaa esiin asia joka antaa aiheutta kritisointiin. Menneinä hyvinä aikoina, toisin sanoen klubin alkuvuosina kokousten ohessa naitittiin oluet ja vedettiin sikaarista henkoset. Nämä kokousten kohokohdat ovat kuin taakse jäänyttä elämää. Mistä moinen saamattomuus johtune? Tätä epäkohtaa ei käsitykseni mukaan voi selitellä yksinomaan ukkoontumisella, joskin myönnettäköön että silläkin lienee oma merkityksensä.

Tämä selonteko antanee läpileikkauksen siitä miten Ypäjän Leijonat ovat tällä 15 vuoden taipaleellaan Lionismia toteuttaneet. Tässä yhteydessä haluan esittää kunnioittavat ja lämpimät kiitokset ladyillemme siitä arvokkaasta tuesta jota me toiminnassamme olemme Teiltä saaneet. Varsinkin yleisö- ja juhlatilaisuuksissa Teidän osallistumisenne ja tukenne on ollut korvaamaton. Myöskin erään vuoden toimintakertomuksessa sihteeri antaa ladyille tunnustusta seuraavaan tapaan: Klubikokoukset olemme pystyneet pitämään veljien kesken, mutta muuta toimintaa järjestettäessä on ladyjen toiminta ollut korvaamattoman tärkeää. Monet ladyistä ovat kotitöinään osallistuneet yhteisvoimin valmistettuihin kudonnaisiin, jotka ovat olleet arvokkaita palkintoja monissa arpajaisissa. Tällä tavoin ladyt omatoimisuudellaan varoja hankkien ovat merkittäväällä tavalla osallistuneet yhteisvoimin veljien kanssa mm. rippialbojen hankintaan Ypäjän seurakunnalle.

Viettäessämme tänään vuosijuhlaamme viisitoista vuotisen toimintamme merkeissä ja analysoitaessa klubimme kokoonpanoa tällä hetkellä, on todettava se, että kasvot ovat paljolti muuttuneet. Muuttoliikkeen vaikutuksesta (joskin muutama eroaminenkin on tapahtunut) olemme menettäneet monta veljeä. Olemme menettäneet neljä veljeä myökin ikuisesti, jotka ovat siirtyneet " Tuonne puolehen ylhäisen maan ! Muistelemme kaipauksella veljiemme Erik Rosengvistin, Matti Kuivamäen Viljo Alanissilän ja Kalevi Eramon muistoa, Sekä kunnioitamme heidän ansiokasta työtään klubimme keskuudessa. Ypäjän Lions klubilla on kuitenkin ollut onnea saadessaan vuosittain uusia intomielisiä, Lionshenkisiä ja aktiivisia veljiä.

Arvioitaessa toimintaa tulevina vuosina, voitaneen suhtautua luottavaisin mielin, sillä veljesjoukko tällä hetkellä on lukumääräisesti vahvempi ja johon voitaneen vielä lisätä, ehkä myöskin toimintakykyisempi kuin koskaan ennen.

Ypäjä 13. 12. 1980.

Reino Toukola.